

Ocena dorobku naukowego oraz rozprawy habilitacyjnej dr inż. Kariny Bedrunki-Gudaniec

Dr inż. Karina Bedrunka-Gudaniec jest absolwentką Politechniki Opolskiej, gdzie w 1998 r. uzyskała tytuł zawodowy magistra na kierunku Zarządzanie i Marketing na podstawie pracy magisterskiej pt. „Rola samorządu terytorialnego w rozwoju lokalnym na przykładzie gminy Krapkowice”. Problematyce rozwoju układów terytorialnych – w tym szczególnie regionów - Habilitantka poświęciła się w dalszym ciągu swojej pracy zawodowej. W 2002 r. ukończyła na Uniwersytecie Wrocławskim studia podyplomowe w zakresie prawa i gospodarki Unii Europejskiej. Kolejnym krokiem rozwoju naukowego był doktorat uzyskany w 2008 r. w Akademii Ekonomicznej w Katowicach na podstawie pracy pt. „Efektywność wykorzystania funduszy strukturalnych jako czynnik rozwoju regionalnego”.

Po ukończeniu studiów Habilitantka rozpoczęła pracę w opolskim urzędzie wojewódzkim, a od 1999 r. pracowała w urzędzie marszałkowskim tegoż województwa. W latach 2003-2023 była dyrektorem departamentu odpowiedzialnego za fundusze unijne. W latach 2007-2015 K. Bedrunka-Gudaniec była także zatrudniona w Politechnice Opolskiej, Uniwersytecie Opolskim i Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu – Wydział Ekonomiczny w Opolu. Od 2023 r. jest zatrudniona w Uniwersyteckim Centrum Transferu Wiedzy i Technologii Uniwersytetu Opolskiego, prowadząc jednocześnie zajęcia dydaktyczne na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu WSB Merito Opole.

Kariera zawodowa dr K. Bedrunki-Gudaniec jest więc dość złożona – praca w terenowej administracji rządowej, później w samorządowej, równolegle na kilku uczelniach, obecnie w akademickiej jednostce transferu wiedzy i technologii oraz na uczelni prywatnej. Rozwój naukowy Habilitantki był dość wolny (26 lat od zakończenia studiów do wystąpienia o rozpoczęcie procedury habilitacyjnej), co jest zrozumiale zważywszy na łączenie aktywności naukowej z administracyjną.

1. Ocena dorobku naukowego Habilitantki

1.1. Przegląd formalny

Dr K. Bedrunka-Gudaniec opublikowała jako autorka dwie monografie (prace doktorską i habilitacyjną) oraz jako współautorka także dwie – jedną wydaną przez Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego, drugą wydaną przez KPZK PAN w Serii „Studia Regionalia” (2014 r.)¹. Była redaktorką lub współredaktorką 11 pozycji książkowych (9 po doktoracie, z tego 6 wydanych przez departament urzędu marszałkowskiego, którego była dyrektorem). Habilitantka jest autorką lub współautorką 18 rozdziałów w książkach (14 po doktoracie), 13 z tych książek było wydanych w Opolu). Dr. K. Bedrunka-Gudaniec opublikowała 20 artykułów w czasopismach (17 po doktoracie). Po angielsku Habilitantka opublikowała 5 artykułów, w tym trzy (we współautorstwie) w czasopismach MDPI. Poza tymi pozycjami dwie inne angielskojęzyczne były wydane w kraju. Należy do tego dodać wspomniany w przypisie 1 Reflection Paper.

W dorobku publikacyjnym Habilitantki brak jest komponentu zagranicznego (poza kosztownymi publikacjami w MDPI). Dominują wydawnictwa uczelniane i związane z

¹ Reflection Paper opracowany w ramach KPZK PAN w 2022 r., wykazany w dokumentacji jako monografia, nie może być za taką uznany – liczy raptem 44 strony, jest to więc w istocie publikacja rangi artykułu.

miejscami pracy dr K. Bedrunki-Gudaniec. Jej indeks h Publish or Perish jest niski, równy 6, a ogólna liczba cytowań jest szczególnie niewielka – tylko ok. 100 (prace publikowane w czasopiśmie MDPI w 2021 r. mają cytowania nieliczne – od 6 do 10).

1.2. Ocena merytoryczna

W dokumentacji wniosku Habilitantka przedstawiła jako publikacje reprezentatywne dla swojego dorobku naukowego 9 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych, a także dwie pozycje książkowe – jedną we współautorstwie, drugą zaś jako pracę habilitacyjną.

Wszystkie (poza jednym) przedstawione artykuły i rozdziały w książkach są poświęcone różnym zagadnieniom związanym z wykorzystaniem funduszy unijnych, z czego 5 dotyczy województwa opolskiego. Jeden tylko tekst, poświęcony interwencji UE w zwalczaniu skutków pandemii COVID-19, ma wymiar ogólnoeuropejski.

Rozdział autorstwa Habilitantki pt. **„Inicjatywy projektowe odpowiedzią na współczesne wyzwania demograficzne na przykładzie województwa opolskiego”** z 2017 r. omawia działania podjęte w ramach realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego zmierzające do przeciwdziałania procesom depopulacji województwa opolskiego. W tekście brak jest pogłębionej analizy przyczyn depopulacji regionu, poza zdawkową wzmianką, że wynika ona z „niskiej dzietności kobiet i występujących na szeroką skalę migracjach” (str. 62). Trudno jest projektować działania nie mając świadomości czemu one naprawdę mają przeciwdziałać. Po kilku stronach ogólników nt. polityk UE i działań władz regionu znajdujemy opis badań scenariuszowych opartych na ankiecie „grup podmiotów” nt. dotychczasowych doświadczeń realizacji działań „ukierunkowanych na usługi społeczne i zdrowotne” oraz rekomendacje wynikające z tych badań. Nie jest to tekst naukowy.

Rozdział autorstwa Habilitantki pt. **“Concepts of Sustainable Development of the Region”**, opublikowany w 2020 r. w książce wydanej przez Springer Nature Switzerland (e-book) zawiera rozważania nt. istoty regionu, rozwoju regionalnego, rozwoju samopodtrzymującego się czy „zrównoważonego” (sustainable)², polityk publicznych i ich ewaluacji i wniosek, że z doświadczeń województwa opolskiego wynika, iż „największa wartość dodana dla społeczeństwa była efektem interwencji publicznej w sferze rozwoju kapitału socjo-instytucjonalnego [socio-institutional]” (str. 16). A także, że „prowadzenie działań zgodnych z koncepcją rozwoju zrównoważonego [sustainable] stwarza regionowi podstawy do efektywnego wprowadzania takiego rozwoju” (str. 17). W tekście nie ma żadnej nowej myśli, powielane są standardowe, powszechnie znane frazy z literatury.

Artykuł, którego Habilitantka jest współautorką³ pt. **„Ocena wpływu pożyczek udzielanych w ramach RPO WO na zatrudnienie w regionie”** opublikowany 2021 r. w wydawnictwie Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, omawia na wstępie powszechnie znane ogólne zasady funkcjonowania funduszy unijnych w polskich regionach. W części empirycznej analizowane są rozkłady udzielonych pożyczek wg ich wysokości, lokalizacji przedsiębiorstwa i rodzaju jego działalności. Relacja między udzielonymi pożyczkami w regionie opolskim na zwiększenie zatrudnienia a ich efektami mierzonymi wzrostem zatrudnienia, jest określona za pomocą funkcji logarytmicznej. Wyniki wskazują, że najefektywniejszym rozwiązaniem jest udzielanie pożyczek w wysokości ok. 200 tys. zł, które

² Pojęcie „sustainable development” jest różnie tłumaczone i różnie interpretowane, dlatego odwołuję się do jego postaci oryginalnej.

³ W dokumentacji są zamieszczone oświadczenia o wkładzie poszczególnych współautorów w przygotowanie poszczególnych publikacji. Są one jednak tak schematyczne i ogólnikowe – w większości przypadków zakresy prac powielają się, a udziały są jednakowe - że w istocie wykazy te nic nie mówią. Co więcej, są one odmienne od wykazów umieszczonych w tekstach publikacji MDPI.

dają przyrost zatrudnienia o jedno miejsce pracy. Wniosek ten jest oparty jedynie na analizie tej jednej zależności, bez uwzględnienia jakichkolwiek innych parametrów (lokalizacja, branża, wielkość zakładu), które były uwzględniane przy analizie rozkładów pożyczek, i tylko w jednym okresie programowania. Należy uznać, że wniosek ten jest zbyt ogólny, by mógł być uznany za fakt naukowy, a tym bardziej by był przydatny dla działań praktycznych

Artykuł opublikowany w 2021 r. w „Energies” pt. **„Identification and Analysis of Structural Fund Support Mitigating the Effects of the COVID-19 Pandemic in the EU – A Case Study of Health Unit Funding”**, którego K. Bedrunka-Gudaniec jest współautorką, ma za zadanie rozstrzygnięcie trzech hipotez, z których trzy są absurdalnie banalne:

- *„Hipoteza (H2). Wsparcie w ramach programów RPO poszczególnych regionów Polski było realizowane ze środków EFRR i EFS.*
- *Hipoteza (H3). W rozkładzie procentowym wsparcia RPO dominuje EFRR w porównaniu z EFS.*
- *Hipoteza (H4). Spośród różnych obszarów wsparcia dla Polski w walce ze skutkami COVID-19 najwięcej środków przeznaczono na opiekę zdrowotną i przedsiębiorczość.”*

Doprawdy, nie trzeba pisać całego artykułu, wystarczy podać kilka udziałów procentowych by odnieść się do tych „hipotez”. W pierwszej części znajdujemy odniesienia do istoty rozwoju⁴, rozwoju zrównoważonego (sustainable), pandemii COVID-19 i jej skutków⁵, etc. W części empirycznej znajdujemy rozkłady wydatków z funduszy UE związanych z pandemią na województwa oraz korelacje całości wydatków związanych z pandemią w woj. opolskim z wydatkami na różne cele, gdzie jednostkami obserwacji były bliżej niesprecyzowane instytucje i organizacje działające w woj. opolskim.

Jedyną hipotezą (pierwsza), którą można by uznać za osadzoną w teorii, była następująca: *„Hipoteza (H1). W wartościach wsparcia udzielanego na poziomie Unii Europejskiej można zaobserwować rozkład Pareto skumulowanego wsparcia (20/80)”*. Jedynym odniesieniem do owej „hipotezy” jest zdanie na str. 12: *„... Włochy, Hiszpania i Polska przekazały [przeznaczyły] około 80% środków przydzielonych wszystkim państwom członkowskim.”* Tu nawet wystarczała jedna liczba dla poparcia „hipotezy”.

Tekst jest pozbawiony merytorycznej wartości, zarówno w warstwie „teoretycznej”, metodycznej jak i empirycznej oraz aplikacyjnej⁶.

Kolejny tekst współautorstwa⁷ Habilitantki to artykuł zamieszczony także w „Energies” w 2021 r. pt. **„The Relationship between ROP Funds and Sustainable Development—A Case Study for Poland”**. Autorzy badają korelacje między miesięcznymi wpłatami z funduszy europejskich w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego województwa opolskiego a kategoriami makroekonomicznymi dla tego regionu: bezrobocia i poziomu zatrudnienia, wynagrodzeń i pozwoleń na budowę oraz mieszkań w budowie. Hipotezy są banalne: (1) że istnieje korelacja między wielkością napływu i badanymi

⁴ Np. z takimi „odkrywczyymi” myślami: „[...] w swoich pracach wykazali dominujący wpływ niektórych wskaźników makroekonomicznych na wzrost gospodarczy. Na rozwój każdego kraju Wspólnoty Europejskiej wpływają różnorodne czynniki zewnętrzne i wewnętrzne.” (s.3). Cała część wstępna jest pełna tego typu banalnych, ogólnikowych, skrótowych stwierdzeń.

⁵ „Działania rządów, zarówno lokalne, jak i regionalne, przyniosły zarówno negatywne, jak i pozytywne skutki, zarówno w perspektywie natychmiastowej, jak i długoterminowej.” (s. 4).

⁶ Artykuł uzyskał 140 pkt. MNiSW, a ponieważ autorzy są zatrudnieni w trzech różnych placówkach, suma tych punktów wynosi 420.

⁷ Oczywiście Autorzy wywodzą się z czterech różnych placówek naukowych. Tym razem suma punktów rośnie do 560.

kategoriami, (2) że zależy ona od wielkości napływu środków, (3) że istnieje korelacja czasowa (*time correlation* – w jęz. angielskim stosuje się termin *time-correlation*) oraz (4) że „Analizowane zmienne makroekonomiczne charakteryzują się różną elastycznością [*flexibility*] w odniesieniu do dokonywanych płatności. Nie wiadomo, czy chodziło tu o elastyczność (w jęz. angielskim ta kategoria ekonomiczna brzmi: *elasticity* – ten termin jest użyty na str. 9), czy też o zmienność. Hipotezy (3) i (4) wydają się być wzajemnie sprzeczne. W części wstępnej przedstawione są powszechnie znane założenia strategii Europa 2000, rozważania nad istotą wzrostu zrównoważonego (*sustainable*), rolą rozwoju regionalnego w rozwoju⁸, innowacyjnością itp.

Problem badawczy jest pozorny. Wpłaty z UE są jednym tylko z czynników rozwoju regionalnego, jak wskazują badania wręcz relatywnie mało istotnym. Badanie korelacji między różnymi kategoriami ekonomicznymi a wielkością napływu środków zewnętrznych do regionu nie ma większego sensu bez uwzględnienia (kontroli) w modelu ekonometrycznym wielu innych czynników.

Kolejny przedstawiony przez Habilitantkę tekst, którego także jest współautorką, został opublikowany w 2021 r. w innym czasopiśmie wydawanym przez MDPI „Risks” pt. „**Effect of Structural Funds on Housing Market Sustainability Development—Correlation, Regression and Wavelet Coherence Analysis**”⁹. Autorzy badają wyrażone w czasie relacje między napływem środków w ramach RPO woj. opolskiego a liczbą wydawanych pozwoleń na budowę i mieszkań oddanych do użytku w tym województwie. Jak w poprzednich przypadkach, sprowadzenie problemu do badania statystycznej współbieżności zmian dwóch tylko zjawisk – napływu środków UE i sytuacji na rynku budowlanym, bez uwzględnienia wielu innych uwarunkowań i procesów społeczno-gospodarczych, nie jest sensownym podejściem badawczym. Z analiz takich nic nie wynika ani dla teorii rozwoju regionalnego i oceny wykorzystania środków zewnętrznych w tym rozwoju, ani też dla działań praktycznych w wykorzystywaniu środków UE czy też polityki mieszkaniowej i budowlanej.

Omawiany artykuł ujawnia jeszcze inny problem. Oto w częściach „teoretycznych” tego tekstu i artykułu omawianego poprzednio znajdujemy całe fragmenty różniące się jedynie w minimalnym stopniu (końcówka zdania, jakieś pojedyncze słowo zamienione innym itp.)¹⁰. Jest to ewidentny przykład autoplagiatu, nieoznaczonego właściwymi odnośnikami.

⁸ Dowiadujemy się np., że „*Na rozwój regionalny wpływają zarówno czynniki wewnętrzne (endogeniczne), jak i zewnętrzne (egzogeniczne).*” W istocie cały ten fragment składa się z podobnie banalnych ogólników niedostarczających nowej wiedzy o omawianych zagadnieniach.

⁹ Recenzent musiał zapoznać się z istotą tej metody i jej zastosowaniami. Wywodząca się z nauk przyrodniczych (oceanografii, klimatologii, epidemiologii itp.) metoda badająca współzmiennność zmiennych (oscylujących), zjawisk, ostatnio znajduje coraz częstsze zastosowania w naukach społecznych.

¹⁰ „*According to Chądzyński et al. (2012), in the context of socio-economic development, a region should be considered in terms of the relations between development occurring on the local and global scales. The study by Di Mauro et al. (2010) indicates that in the world economy, which is dominated by the globalization process, a region can become competitive only when it can utilize its specific characteristics, combined with its ability to adapt to the conditions and requirements of the global environment. Currently, the notion of a region is classified mainly by the economic aspect, within which it is possible to list coherent areas due to the role of a specific branch of services or industry (Bedrunka and Dymek 2016).*” (“Risks”, s. 3)

„*In the context of social and economic development, a region should be considered in terms of the relationship between the changes occurring at the local and global level [18] (p. 4). In the global economy, which is dominated by the process of globalisation, the area can become competitive only when it takes advantage of its individual characteristics while adapting to the conditions and requirements of the global environment [19]. Currently, the region is classified mainly in terms of economy, where it is possible to identify areas coherent by the role of a particular branch of services or industry.*” (“Energies”, s. 5).

Artykuł **“Recommendations for changes in the methodology of public EU funds allocation in the context of economic crises, including the COVID-19 pandemic”**, którego Habilitantka jest współautorką, zamieszczony w czasopiśmie “Bank i Kredyt” w 2022 r., zawiera proste dane nt. udziałów poszczególnych krajów UE w funduszach uruchomionych w celu zwalczania skutków pandemii oraz wykresy rozkładów różnych kategorii względem poszczególnych form interwencji. Przytaczane są dane EUROSTAT-u obrazujące poziom satysfakcji z życia, relacji międzyludzkich itp. Z tych prościutkich analiz nic zupełnie nie wynika.

Ostatni z przedstawionych tekstów, także we współautorstwie, pt. **„Impact of the Regional Operational Programme on selected production factors of development. A case study for the Opolskie voivodeship”**, został zamieszczony w 2023 r. w “Argumenta Oeconomica”. Otrzymujemy w nim omówienie znanych od dawna założeń strategii Europa 2020, przegląd założeń strategii województwa opolskiego, nawiązania do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju (!), rozważania nt. rozwoju zrównoważonego (sustainable), stwierdzenie, że rozwój regionalny należy rozpatrywać w ujęciach holistycznych i inne tego typu powszechnie znane ogólne stwierdzenia i informacje. Analiza empiryczna to proste współczynniki korelacji między wielkością napływu środków do regionu a niektórymi kategoriami społeczno-ekonomicznymi. W tym kontekście tytuł artykułu jawi się jako nieuprawniony: znajdujemy w nim słowo „impact”, czyli „wpływ”, co mogłoby sugerować związek przyczynowo-skutkowy, czego sama korelacja oczywiście nie może dowodzić (co słusznie Habilitantka zauważa w jednym ze swoich wcześniejszych tekstów).

Poza zbiorem 9 artykułów K. Bedrunka-Gudaniec przedstawiła także liczącą 168 stron (z czego 108 str. tekstu) książkę napisaną wraz z K. Malikiem pt. **„Multidimensional Effectiveness of Regional Development Policy. Implementation: Evaluation Scheme for Opole Voivodeship”**, wydaną w 2014 r. przez KPZK PAN jako 40. tom serii „Studia Regionalia”. Autorzy analizują – po wstępnym omówieniu strategii regionu oraz programów operacyjnych dla regionu w ramach perspektyw finansowych 2004-2006 (ZPORR) i 2007-2013 (ROP WO) – relacje struktur zawartych umów oraz wielkości wydanych środków w woj. opolskim do struktur wydatków zakładanych w dokumentach strategicznych. Relacje te Autorzy nazywają miarą „strategicznej efektywności” (*strategic effectiveness*), co oczywiście nie ma wiele wspólnego z pomiarem efektywności, a jest jedynie wskaźnikiem stopnia wypełnienia zakładanych proporcji. Praca, mimo ważności tematu i upływu 10 lat od jej wydania, spotkała się wg Publish or Perish tylko z 4 cytowaniami – z tego 3 to cytowania własne w tekstach zamieszczonych w dokumentacji, dostępnych on-line – co może być wskaźnikiem jej nikłej istotności dla omawianej tematyki.

Zapoznawszy się z dorobkiem publikacyjnych załączonym w dokumentacji stwierdzam, że w warstwie teoretycznej ogranicza się on do prezentacji skrótowych, ogólnikowych omówień cudzych poglądów, bez własnego komentarza ani tym bardziej bez własnych propozycji teoretycznych. W niektórych pracach zauważono autoplagiaty. Warstwa empiryczna jest zawężona do problematyki wykorzystania środków UE w rozwoju regionalnym, w tym w ogromnej części odnosi się to tylko do doświadczeń województwa opolskiego. Analizy ograniczają się z reguły do obliczeń korelacji lub innych miar obrazujących współzmiennosć dwóch kategorii, a interpretacje takich zależności nie prowadzą do żadnych istotnych wniosków teoretycznych lub aplikacyjnych. W publikacjach dominują wydawnictwa miejscowe i uczelniane, a trzy (na w sumie cztery) publikacje

Jest to tylko jeden przykład, w obydwu tekstach jest więcej prawie identycznych fragmentów. Jak widać, Autorzy zadali sobie nieco trudu zmieniając to i owo w jednym z tych tekstów względem drugiego. To tylko jeden przykład z wielu innych „zapożyczeń” w obydwu artykułach lokowanych w różnych pismach MDPI.

zagraniczne zostały ulokowane w wydawnictwach MDPI¹¹ i – mimo łatwego do nich dostępu - nie znalazły szerszego odzewu w cytowaniach. Warstwa metodyczna zawiera obok prostych także bardziej złożone metody statystyczne, lecz nie wykazano, by Habilitantka była główną autorką odpowiedzialną za stosowanie tych metod (są one zresztą stosowane ponad rzeczywiste potrzeby analityczne).

Podsumowując stwierdzam, że dotychczasowy dorobek publikacyjny dr inż. Kariny Bedrunki-Gudaniec nie spełnia wymagań stawianych kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.

2. Rozprawa habilitacyjna

Dr inż. Karina Bedrunka-Gudaniec przedstawiła jako swoje główne osiągnięcie naukowe liczącą 232 strony (w tym 67 stron załączników) książkę pt. „**Wartości certyfikowanych płatności jako determinanty rozwoju rynku pracy w latach 2014-2020**”, wydaną w 2023 r. przez Wydawnictwo AEH.

Główna hipoteza pracy jest następująca: „*występują zależności między wartościami certyfikowanych płatności a rynkiem pracy*” (s. 14). Jest to sformułowanie tak ogólne, że nie można go uznać za właściwą hipotezę badań, nawet po uzupełnienie jej o trzy hipotezy pomocnicze: (a) że na sprawność wydatkowania środków ma wpływ skala tych środków i decentralizacja; (b) że ów wpływ miał miejsce w 16 województwach; (c) że można wyodrębnić jednorodne grupy województw z względu owe relacje wielkości płatności i wskaźników rynku pracy. Pierwsza hipoteza pomocnicza wymagałaby badań kontrfaktycznych – bez nich jest w istocie nieudowodnialna. Trzecia jest banalna w swojej ogólności.

Rozdziały 1 i 2 (30 stron) prezentują powszechnie znane opisy Polityki Spójności i jej implementacji w krajach członkowskich. Rozdział 3 (16 stron) jest poświęcony zagadnieniom rynku pracy. Osią rozważań są relacje podaży pracy i popytu na nią, teorii segmentacji rynku pracy, omawiane są wskaźniki stosowane do opisu sytuacji na rynku pracy. Nieco ponad 3 strony zostało poświęconych polityce UE wobec rynku pracy. Nie ma w tym rozdziale żadnych nowych tez czy spostrzeżeń. W rozdziale 4 (33 strony) przedstawiono znane zasady sprawozdawczości w Polityce Spójności oraz na 7 stronach wybrane wyniki badań nad tą polityką i jej efektami. Kolejnych 14 stron zostało poświęconych prezentacji założeń badawczych i metod badań.

W rozdziale 5 (37 stron) znajdujemy dane liczbowe i ich opisy odnoszące się do wielkości płatności w krajach UE i województwach, ich zmienności i sezonowości. Nic z tych opisów nie wynika.

W kolejnym rozdziale (39 stron) Autorka prezentuje wyniki badań nad wpływem płatności certyfikowanych na rynek pracy w latach 2014-2020. Stosowane są miary korelacji współwystępowania wielkości napływu środków UE i wskaźników określających sytuację na rynku pracy w poszczególnych województwach; jak już wielokroć w niniejszej recenzji wskazywano, korelacje nie mogą świadczyć o „wpływie”. W celu identyfikacji grup

¹¹ Mamy tu do czynienia ze swoistymi „spółkami autorskimi”, w skład których wchodzi pracownicy różnych jednostek naukowych, dzięki którym następuje „cudowne” rozmnożenie (nadmiernie) wysokich punktów MNiSW przyznawanych za często niskiej jakości teksty naukowe, w wyniku czego jednostki te, zatrudniające owych autorów, uzyskują wysokie wskaźniki ewaluacji. Jest to ewidentny przykład patologii polskiego życia naukowego, szczególnie wyraźnie widoczny w naukach społeczno-ekonomicznych.

województw stosowane są bardziej złożone metody statystyczne – jednak wyniki tych grupowań nie zostały ani zinterpretowane, ani też wyjaśnione, pozostał tylko ich prosty opis.

Niestety, ani w tym rozdziale, ani nigdzie w całej pracy nie znajdujemy żadnej próby wskazania na istotę badanego wpływu: jakie mechanizmy prowadzą od napływu środków do zwiększenia miejsc pracy. Owszem, część środków UE była kierowana bezpośrednio do przedsiębiorstw jako instrument służący do tworzenia miejsc pracy. Nie ma jednak odwołań do badań wskazujących na trwałość tych nowoutworzonych stanowisk. Nie ma refleksji nad rolą środków przeznaczanych na inwestycje (w tym publiczne) i zmiany zatrudnienia wynikające z ich podejmowania. Nie ma próby wyjaśnienia roli szkoleń zawodowych i ich wpływu na rynki pracy. Brak jest wskazania na demograficzne uwarunkowania miejscowego rynku pracy. Nie ma odwołania do prób określenia popytowych i podażowych efektów środków napływających do kraju i regionów. „Wpływ” jest określany wyłącznie na podstawie współwystępowania wielkości napływu i zmian na rynku pracy – a to oczywiście nie określa zależności przyczynowo skutkowych.

Z całej pracy niewiele wynika. Jest to mechaniczne zastosowanie prostych wskaźników do „badania” nieokreślonej zależności zjawisk. Praca habilitacyjna A. Bedrunki-Gudaniec wpisuje się w ciąg jej dotychczasowych publikacji omówionych wcześniej, pozbawionych refleksji nad istotą zależności społeczno-ekonomicznych w procesach rozwoju regionalnego.

Podsumowując stwierdzam, że praca habilitacyjna dr inż. Kariny Bedrunki-Gudaniec nie spełnia wymogów stawianych takim dziełom.

3. Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Dr K. Bedrunka-Gudaniec przedstawiła zestawienie swojej działalności naukowo-badawczej, organizacyjnej i konferencyjnej. Jak wskazuje, w okresie lat 2013-2023 uczestniczyła w 23 konferencjach; kilka z nich to naukowe konferencje międzynarodowe, ale żadna nie odbyła się za granicą. Na części z tych konferencji K. Bedrunka-Gudaniec wygłosiła referaty, uczestniczyła także w kilku panelach. Aktywność tę należy ocenić jako umiarkowaną, a jej słabą stroną jest brak wymiaru międzynarodowego w sferze życia naukowego.

W dokumentacji znajdujemy informacje o zagranicznych wyjazdach studyjnych. Habilitantka wykazała 14 pozycji, w tym jedną obejmującą 20 wizyt roboczych w Komisji Europejskiej w związku z pełnieniem przez nią funkcji dyrektora departamentu w urzędzie marszałkowskim. Pozostałe wyjazdy po doktoracie to dwu-trzydniowe wizyty studyjne w różnych krajach europejskich. Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka odbyła kilka dłuższych staży w Hiszpanii i Szwajcarii. Aktywność międzynarodowa w okresie pełnienia przez dr K. Bedrunkę-Gudaniec kierowniczej funkcji w samorządzie wojewódzkim miała charakter praktyczny, w znacznie mniejszym zaś stopniu naukowy.

Dr K. Bedrunka-Gudaniec uczestniczyła w 18 projektach, w tym w kilku międzynarodowych (w dwóch przed doktoratem, w tym w jednym finansowanym przez 5. Program Ramowy UE). Projekty, w których Habilitantka uczestniczyła w ostatnich dziesięciu latach, były związane z programowaniem rozwoju woj. opolskiego i dydaktyką w Uniwersytecie Opolskim. Nie były to projekty naukowe.

Pracując w wyższych uczelniach dr K. Bedrunka-Gudaniec prowadziła zajęcia dydaktyczne: w latach 2007-2015 na Politechnice Opolskiej, od 2023 r. w Uniwersytecie Merito WSB Opole. W dokumentacji brak jest bliższej informacji nt. tych zajęć.

Współpracując z wieloma instytucjami i organizacjami w regionie i w skali ogólnopolskiej – w tym z KPZK PAN - dr K. Bedrunka-Gudaniec była bardzo aktywna w środowisku ogólnopolskim i regionalnym w promowaniu rozwoju regionalnego, polityki regionalnej, wymianie doświadczeń w tej mierze i uczestniczeniu w wielu przedsięwzięciach zmierzających do doskonalenia polityki regionalnej w skali europejskiej, krajowej i regionalnej. Odnosząc się z pełnym uznaniem do tej aktywności Habilitantki, w której wykazywała ona duże zaangażowanie i kompetencje, nie można jednak uznać jej za działalność naukową. Dr K. Bedrunka-Gudaniec ma niewątpliwie znaczące zasługi dla rozwoju województwa opolskiego i dla promowania dobrych doświadczeń polityki rozwoju regionalnego, mobilizacji aktywności społecznej wymiany doświadczeń w skali krajowej i międzynarodowej. Jednak jej dorobek czysto naukowy jest nieporównanie mniejszy wobec jej zasług praktycznych.

Zapoznanie się z bogatą i godną wysokiego uznania drogą zawodową Habilitantki prowadzi do szerszych obserwacji. Po wczesnym etapie rozwoju naukowego, zakończonym doktoratem, dr K. Bedrunka-Gudaniec rozpoczęła współpracę (którą tylko formalnie można uznać za naukową) z bardziej doświadczonymi pracownikami placówek badawczych i dydaktycznych. Nie można jednak zauważyć w dorobku naukowym Habilitantki pozytywnych efektów tej współpracy. Przeciwnie, jawi się ona jako wręcz szkodliwa – dr K. Bedrunka-Gudaniec została włączona do „spółek autorskich” publikujących mało znaczące teksty w (niezasłużenie) wysoko punktowanych pismach MDPI, multiplikujących w ten sposób punkty dla potrzeb formalnej ewaluacji, kosztem prowadzenia sensownych badań. Było to ze szkodą dla polskiej nauki jak i dla samej Habilitantki, miała ona bowiem szerokie możliwości prowadzenia wartościowych badań, których celem mogło być poznanie rzeczywistych mechanizmów rozwoju regionalnego. Co więcej, podniesienie jakości dokonań badawczych Habilitantki mogłoby być spowodowane krytycznymi recenzjami wydawniczymi publikacji, których A. Bedrunka-Gudaniec jest autorką lub współautorką – niestety, recenzje te były (jak widać z faktu opublikowania tych pozycji) pozytywne. Taki sposób uprawiania nauk społecznych nie jest ostatnio rzadki w Polsce.

4. Ocena łączna

Ocena łączna dorobku naukowego, pracy habilitacyjnej i aktywności organizacyjnej oraz badawczej i dydaktycznej Habilitantki nie może być pozytywna. Brak jest wymiaru teoretycznego, badania empiryczne nie wnoszą nowej sensownej wiedzy do poznania procesów rozwoju regionalnego, a ich wyniki nie mogą być uznane za przydatne dla celów aplikacyjnych. Wymiar międzynarodowy jest bardzo wąty, a aktywne uczestnictwo w różnych wydarzeniach skupiających pracowników naukowych nie jest elementem wystarczającym.

W świetle powyższego nie uznaję dorobku publikacyjnego, organizacyjnego i dydaktycznego dr inż. K. Bedrunki-Gudaniec za wystarczający do przyznania jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

26 sierpnia 2024 r.

